

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315211705
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8315211705.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcov: 1) E. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, 2) R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, proti žalovanému: G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, t.č. Z. zast. Mgr. Ivanom Chvostekom, advokátom, Štefánikova 17, Humenné, o úrok z omeškania, o odvolaní žalobcu v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/380/2015-42 zo dňa 11.10.2016 takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti tak, že

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.325 eur od 24.11.2014 do 5.4.2016 v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 2. rade úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.883 eur za obdobie od 24.11.2014 do 5.4.2016 v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v 1. rade úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 8.325 eur od 06.04.2016 do zaplattenia, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v 2. rade úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 8.883 eur od 06.04.2016 do zaplattenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 70 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali zaplattenia 5,05 % úroku ročne zo sumy 8.325 eur u žalobcu v 1. rade a zo sumy 8.883 eur u žalobcu v 2. rade za obdobie od 24.11.2014 do zaplattenia. Žalobu odôvodnili tým, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Humenné 2T/182/2012 zo dňa 25.09.2013 odsúdený na trest odňatia slobody a zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť žalobcovi v 1. rade sumu 8.325 eur a žalobkyni v 2. Rade sumu 8.883 eur. Žalobca svoju žalobu oprel o § 160 OSP a uviedol, že ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné je splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný svoju povinnosť v stanovenej lehote nesplnil, a preto je v omeškani a žalobcom patrí úrok z omeškania. Súd prvej inštancie uviedol, že v rozsudku 2T/182/2012 nie je uvedená lehota na plnenie a žalobcovia teda mali postupovať podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka a vyzvať žalovaného na úhradu žalovanej sumy v primeranej lehote. Žalobcovia nepreukázali, že vyzvali žalovaného na úhradu žalovanej sumy. Súd má preto za to, že o povinnosti uhradiť žalovanú sumu sa žalovaný dozvedel až doručením žaloby, teda dňom 05.04.2016. Až po doručení žaloby sa dostal do omeškania, a preto súd priznal 5 % úrok z omeškania za obdobie od 06.04.2016 a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Uviedol, že žalobca svoju žalobu opiera o § 160 OSP, toto ustanovenie je však procesnoprávne a riešia lehotu na plnenie v rozsudku súdu, neriešia otázku v akej lehote je povinný

plniť žalovaný, pokiaľ v rozsudku absentuje lehota na plnenie. Uviedol, že od 01.07.2016 platí Civilný sporový poriadok a nie ustanovenia OSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Poukázal na to, že rozsudok súdu prvej inštancie je nesprávny a nezákonný. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol odsúdený za prečin usmrtenia a bolo mu uložené nahradiť škodu poškodeným, a to E. N. vo výške 8.325 eur a R. N. vo výške 8.883 eur. So zvyškom nároku boli žalobcovia odkázaní na konanie vo veciach občianskoprávných. Poukázal na § 232 ods. 1 CSP, § 232 ods. 2 CSP a § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorých lehota na plnenie je trojdňová a plynie od právoplatnosti rozsudku. Poukázal na predchádzajúcu právnu úpravu a na to, že aj zo súčasnej platnej úpravy vyplýva, že pokiaľ súd neurčil lehotu na plnenie, lehota na plnenie je zo zákona tri dni od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Humenné 2T/182/2012 nadobudol právoplatnosť 20.11.2014, lehota na plnenie uplynula dňom 23.11.2014, a preto k omeškaniu došlo od 24.11.2014. Je mylný názor súdu prvej inštancie, že žalobcovia mali vyzývať žalovaného na úhradu prisúdenej sumy v primeranej lehote podľa § 563 OZ. V dôsledku tohto nesprávneho právneho názoru súd prvej inštancie nesprávne určil aj výšku úroku z omeškania, keď správne mala byť výška úroku z omeškania 5,05 %.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie žalobcov je dôvodné. V danej veci je nesporné, že žalobcovia sa domáhali úrokov z omeškania za oneskorenú úhradu súm 8.325 eur u žalobcu v 1. rade a 8.883 eur u žalobcu v 2. rade. Tieto sumy mal žalovaný žalobcom zaplatiť podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Humenné 2T/182/2012, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 20.11.2014. Rozsudok nestanovoval lehotu na plnenie. Odvolací súd súhlasí s odvolacou námietkou žalobcov, že v takomto prípade žalobcovia nemuseli postupovať podľa § 563 OZ a na privodenie splatnosti pohľadávky na úrok z omeškania nemuseli vyzývať žalovaného na úhradu pohľadávky. Splatnosť tejto pohľadávky ako aj prvý deň omeškania vyplýval z § 160 OSP, a teda uplynutím troch dní od právoplatnosti rozsudku mal žalovaný povinnosť prisúdenú sumu žalobcom zaplatiť. Pokiaľ tak neurobil, dostal sa do omeškania, je povinný platiť aj úrok z omeškania počnúc od 24.11.2014 (od štvrtého dňa po právoplatnosti rozsudku). Ustanovenie § 160 OSP stanovuje dokedy je potrebné splniť povinnosť uloženú rozsudkom súdu. Pokiaľ súd lehotu na plnenie neuvedie, platí zákonná lehota 3 dni od právoplatnosti rozsudku. Aplikovateľné v danom prípade bolo len ust. § 160 OSP, pretože počas účinnosti OSP došlo k uplynutiu lehoty na plnenie stanovenej rozsudkom Okresného súdu Humenné 2T/182/2012. Nie je podstatné, že v čase rozhodovania súdu už súd postupoval podľa ustanovení CSP, je však potrebné podotknúť, že ustanovenia CSP sú obdobné a rovnako v prípade, že súd neurčí lehotu na plnenie, je zaviazaná osoba povinná sumu zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP). Keďže súd prvej inštancie vec posudzoval aj podľa § 160 OSP, nebolo potrebné vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili k možnému použitiu tohto ustanovenia. Preto odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil, a preto odvolací súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

5. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V konaní boli v celom rozsahu úspešní žalobcovia, majú preto právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Výšku týchto trov určí súd prvej inštancie samostatným uznesením.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2:1 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).